

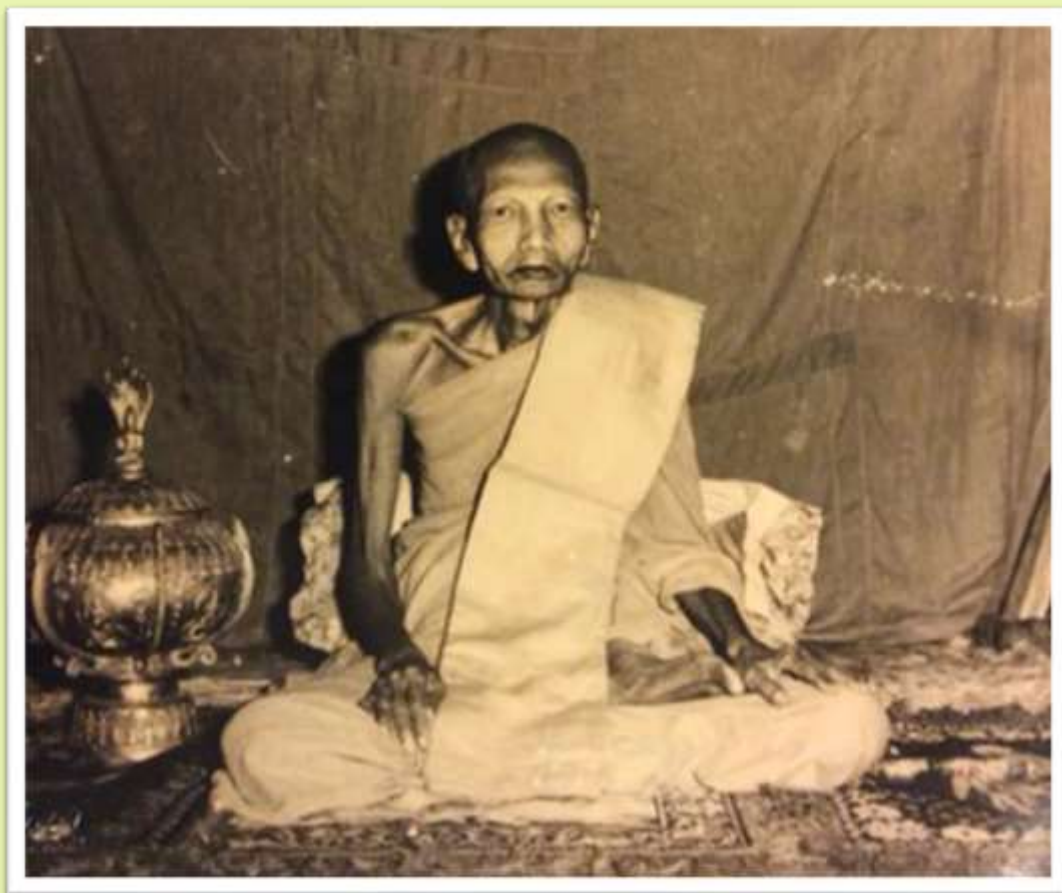

ประวัติ พระครูภาวนากิตติคุณ (หลวงพ่อน้อย) วัดธรรมศาลา

พระครูภาวนากิตติคุณ (หลวงพ่อน้อย อินทสโร) อดีตเจ้าอาวาสวัดธรรมศาลา อ.เมือง จ.นครปฐม หนึ่งในพระเกจิอาจารย์ที่เป็นตำนานแห่งเมืองนครปฐมองค์หนึ่ง ท่านมีความเมตตาธรรมต่อสัตว์โลก เมื่อครั้งท่านเป็นเจ้าอาวาสมีนก ไก่ อีกาอาศัยอยู่มาก ท่านยึดสันโดษ และมีวาจาสิทธิ์พูดทักทายอะไรไปจะเป็นตามนั้น ไม่ว่าวันเวลาจะผ่านไปกี่ปี ชื่อเสียงคุณความดีของพระเกจิอาจารย์รูปนี้ไม่มีวันจางหายไปจากใจศิษยานุศิษย์ผู้เลื่อมใสศรัทธา

ชาติกำเนิด

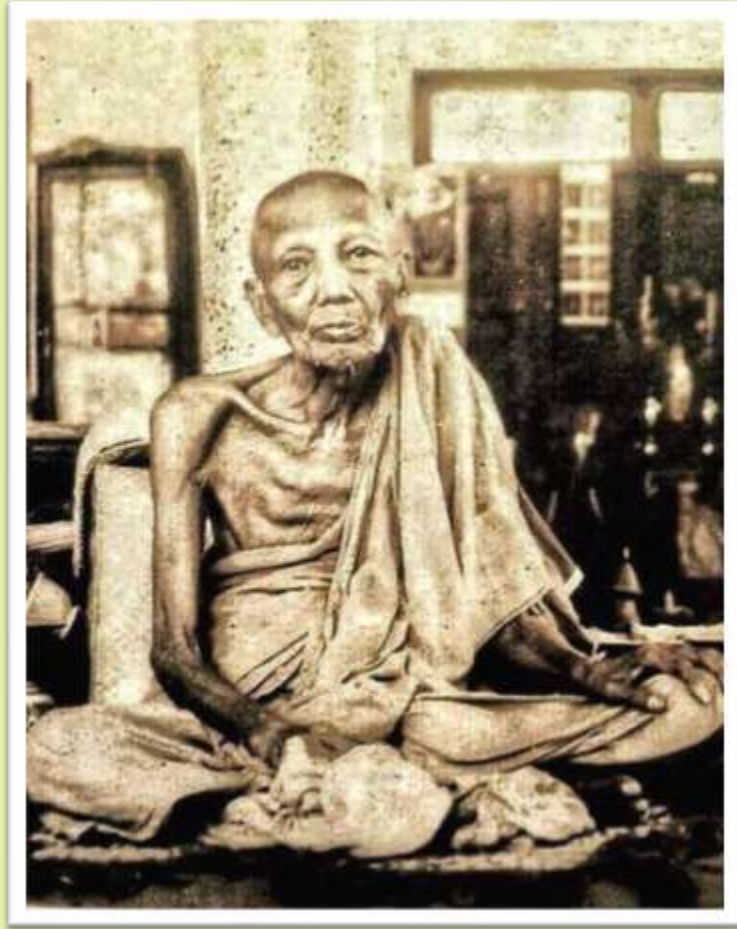
หลวงพ่อน้อย เกิดที่บ้านหนองอ้อ ตำบลธรรมศาลา อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เมื่อปีมะแม วันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2426 เวลา 04.00 น. ตรงกับรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ตามดวงชะตาในแผ่นเงินที่เก็บเป็นประวัติ ณ วัดธรรมศาลา ปรางภูตังนี้

ปีมะแม เบญจศก ปกติมาสวารอติสุรทิน จุลศักราช 1245 วันที่ 12 พฤษภาคม พุทธศักราช 2426 เวลา 04.00 น. พระลักษณะสถิต ราศรีเมษฤกษ์ที่ 7 - นาทีฤกษ์ 52 มีนามว่าเพ็ชฌฤกษ์ จันทร้องศา 14 ลัคนา 37 พุทธรักษา ัมมรักษา สังฆรักษา บิดารักษา พระอินทร์รักษา พระ...รักษา พระพรหมรักษา เทวดารักษา มารดารักษา "พระอาจารย์น้อย"

หลวงพ่อน้อย มีโยมบิดา ชื่อ แสง โยมมารดา ชื่อ อ่อน โยมพี่เป็นหญิง ชื่อ ปู ซึ่งแต่ละท่านได้ถึงแก่อนิจกรรมมานานแล้ว ตามที่สืบทราบมาได้ญาติคนสุดท้ายของหลวงพ่อยังอยู่บ้านหนองอ้อ คือนายเอม มีศักดิ์เป็นหลาน

ตามความนิยมในประเพณีของไทยแต่โบราณ วัดไม่เป็นที่พึ่งทางใจอย่างเดียว วัดเปรียบเสมือนเป็นโรงพยาบาลของชาวบ้าน ใครเป็นโรคอะไรเดือดร้อนก็ต้องวิ่งไปหาพระที่วัดช่วยเป่ารักษาด้วยเวทย์มนต์ หายกันมาส่วนมาก วัดเปรียบเสมือนโรงเรียน เด็กที่อยู่ใกล้วัดไหนก็มักจะไปเรียนหนังสือกัน

ตามวัด มีพระเป็นครู วัดเป็นสถานที่ให้ความรู้แก่ลูกหลานชาวบ้าน พร้อมกันนั้นชาวบ้านก็ช่วยเหลือ
ถวายปัจจัย 4 แก่พระ และช่วยสร้างถาวรวัตถุให้เป็นบางครั้งบางคราว จึงพูดกันเป็นบทเป็นกลอน
ติดปากว่า

วัดอะดี มีสถาน เพราะบ้านช่วย
บ้านอะดี เพราะมีวัด ดัดนิสัย
บ้านกับวัด ผัดกันช่วย ยิ่งอวยชัย
ถ้าขัดกัน ก็บรรลัย ทั้งสองทาง

ดังนั้นในสมัยที่หลวงพ่อดีชีวิตอยู่ในเยาว์วัย โยมบิดาได้นำหลวงพ่อดีไปฝากไว้กับท่านพระครูปริมาณ
รักษ์ (นวม) เจ้าอาวาสวัดธรรมศาลาในยุคนั้น เพื่อการศึกษาเล่าเรียนและรับการอบรม ตามความ
นิยมในประเพณีของไทยแต่โบราณ

การศึกษาและการบรรพชาอุปสมบท

หลวงพ่อน้อยท่านได้ศึกษาเล่าเรียนและได้รับการอบรมจากท่านพระครูปริมานุรักษ์ (นวม) เจ้าอาวาสวัดธรรมศาลา จนมีความรู้ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาไทยกับภาษาขอมได้

เมื่อหลวงพ้อมีอายุได้ 15 ปี โยมบิดาได้นำไปฝากไว้กับท่านพระอธิการ "ชา" เจ้าอาวาสวัดสามกระบือเผือก ท่านได้รับการศึกษาภาษาไทยกับภาษาขอมเพิ่มเติม กระทั่งเขียนอ่านได้อย่างแตกฉาน จนพระอธิการชา เจ้าอาวาสวัดสามกระบือเผือก ชอบบอกชอบใจในตัวหลวงพ่อ

จากนั้นจึงได้ บรรพชาเป็นสามเณร ในระหว่างที่เป็นสามเณรนี้ได้ไปมาหาสู่ระหว่างวัดสามกระบือเผือกกับวัดธรรมศาลา เป็นประจำจวบจนกระทั่งโยมบิดาและโยมมารดาถึงวัยชรามีโรคภัย

จากนั้นจึงได้ บรรพชาเป็นสามเณร ในระหว่างที่เป็นสามเณรนี้ได้ไปมาหาสู่ระหว่างวัดสามกระปือ
เฟือกกับวัดธรรมศาลา เป็นประจำจบจนกระทั่งโยมบิดาและโยมมารดาถึงวัยชรามีโรคภัย
เบียดเบียน หลวงพ่อจึงได้สึกจากสามเณร มาช่วยเหลือบิดามารดา ในการประกอบอาชีพด้วยความ
กตัญญูกตเวที ณ บ้านหนองอ้อ อันเป็นภูมิลำเนาเดิม

เมื่อท่านมีอายุครบ 20 ปี บริบูรณ์ จึงได้อุปสมบท ณ วัดธรรมศาลา เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม
พ.ศ. 2446 มีพระอธิการทองวัดลุมุด อำเภอนครชัยศรีเป็นพระอุปัชฌายะ พระครูปริมาณุรักษ์ (นวม)
เจ้าอาวาสวัดธรรมศาลา เป็นพระกัมมวาจาจารย์ และ พระสมุห์แสง วัดใหม่ อำเภอนครชัยศรี เป็น
พระอนุสาวนาจารย์ มีนามฉายาว่า อินทสโร

รูปปั้น พระครูภาวนาภิธาน (หลวงพ่อน้อย) ณ วัดธรรมศาลา

นับแต่หลวงพ่อบุญสมมาแล้วก็ปฏิบัติพระธรรมวินัยโดยเคร่งครัด มีความสนใจศึกษาทางด้าน
วิปัสสนาธุระสมณะและไสยเวทย์ ท่านได้ศึกษาพระธรรมวินัยเป็นเบื้องต้นจากอาจารย์หลายองค์
ได้แก่ พระอธิการทอง วัดลุมพิต พระครูปริมาณนุรักษ์(นวม) พระครูทักษิณานุกิจ (แจ้จ้ง) พระสมุห์ แสง
วัดใหม่ รวมทั้งอาจารย์ อู๊ด ที่เป็นฆราวาสรวมอยู่ด้วย โดยอาศัยที่หลวงพ่อบุญสมมา มีความรู้ภาษาขอมมาแต่
เดิมและมีสมาธิมั่นคงแน่วแน่ จึงให้การศึกษาด้านพุทธาคม ของท่านเป็นได้ความรวดเร็ว จำเรียนวิชา
ชนิดไหนก็สำเร็จไปทุกอย่าง

อุปนิสัย บุคลิก และ จริยาวัตร

อุปนิสัยของหลวงพ่อบ้านสงเบียง มีความเคร่งขรึมและสำรวมอยู่เป็นเนืองนิจ ไม่ชอบแสดงออกให้
ผู้ใดได้ทราบว่า หลวงพ่อนั้นมีดีอย่างไร จึงไม่มีผู้ใดทราบรายละเอียด เท่าที่รู้ๆ กันนั้นก็ในหมู่ลูกศิษย์
เป็นสิ่งที่ปรากฏการณ์มาภายหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การละโลภะ โมหะ โหสะ ทั้งมวล หลวงพ่อบ้าง
แต่ประกอบความเจริญให้กับผู้อื่นและส่วนรวม เคร่งครัดในศีลในธรรม และประกอบด้วยความมั่งคั่ง
ในพรหมจรรย์อันเป็นจริยาวัตรเป็นที่ประจักษ์แต่ผู้พบเห็นนี้ ย่อมเป็นสิ่งที่แสดงว่า หลวงพ่อบ้าง
ในญาณสมาบัตินั้นเป็นที่เชื่อถือกันอยู่ทั่วไปว่า มีความแก่กล้าทันตามวิญญูของหลวงพ่อบ้าง
วิปัสสนาธุระมากพอสมควร ดังปรากฏจากสิ่งแสดงออกหลายประการ อันได้แก่จากศักดิ์สิทธิ์อัน
เป็นที่เลื่องลือ การแผ่เมตตาด้วยสื่อสัมพันธ์ทางกระแสจิต จนทำให้สัตว์ป่า คือวานรที่มาอาศัยอยู่มี
ความเชื่อใจและเข้าใจประหนึ่งเป็นศิษย์ที่รู้ภาษาของหลวงพ่อบ้างด้วย รวมทั้ง นก กา ไก่ ที่มาอาศัยอยู่ใน
วัดหลวงพ่อบ้างให้ความคุ้มครองสัตว์ทั้งหลายในขอบเขตของวัด จนไม่อาจมีผู้ใดมาทำอันตรายได้ ดัง
ปรากฏมีนกกินแมลงมีอวมังมาลงยงนกกินในวัดอยู่เนืองๆ โดยไม่ปรากฏว่าผู้ใดได้นกไปแม้แต่ตัวเดียว
ข่าวนี้อันได้รำลือออกไปจากลูกศิษย์จนเป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไป จากเหตุการณ์ครั้งนั้นและในระยะหลัง
บ้าง จึงทำให้ลูกศิษย์ได้เข้าใจหลวงพ่อบ้างเกี่ยวกับภฤตยาคมมากขึ้น

โดยปกติหลวงพ่อบ้างมีร่างเล็ก แกร่งแข็งแรง มีกิริยากระฉับกระเฉง ไม่อืดอาดเช่นผู้ชราบางคน มีความ
เมตตาต่อบุคคลและสัตว์ทั้งหมดอยู่ตลอดเวลา และเคร่งครัดต่อกิริยาบทของหลวงพ่อบ้าง จะปรากฏให้
ผู้อื่นได้เห็นอยู่ตลอดเวลาในกิริยาสำรวมนี้

นอกจากนี้ หลวงพ่อบ้างยังมีความนุกนอยยืดหยุ่นโศขมีความพอใจต่อสิ่งที่มีอยู่โดยแท้จริง ปราศจาก
ความต้องการและความสุขสบายส่วนตัว แม้ในเรื่องการสร้างกุญให้หลวงพ่อบ้างก็เช่นกัน ลูกศิษย์ต่างเห็น
ว่าหลวงพ่อบ้างจำวัดในห้องเล็กๆ ที่บอบอวล เกรงว่าจะไม่เหมาะสมกับวัยชราของท่าน

จึงมีความปรารถนาร่วมกันที่จะสร้างกุฏิให้หลวงพ่อกใหม่ เพื่อบังเกิดความสะดวกสบายตามสังฆารอันควรจะเป็นไป รวมทั้งจักได้มีที่รับรองลูกศิษย์ลูกหาให้เหมาะสมซึ่งจะมีไปนมัศการหลวงพ่อกท่านเป็นประจำทุกวัน

การขอร้องในเรื่องนี้หลวงพ่อกท่านไม่ยอมอนุญาตในระยะแรก โดยปฏิเสธว่าท่านจะอยู่อีกไม่นานนักแล้วประกอบกับหลวงพ่อกท่านได้พิจารณาเห็นว่า เป็นการส่วนตัวเฉพาะท่านเท่านั้น หลวงพ่อกมีความปรารถนาแต่เพียงต้องการให้สิ่งก่อสร้างต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในวัดนี้ควรจะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมแต่ในท้ายที่สุดหลวงพ่อกท่านก็ต้องยอม โดยขัดศรัทธาความรบเร้าจากลูกศิษย์บ่อยๆ ครั้งอยู่ไม่ได้ หลวงพ่อกจึงอนุญาตตามใจลูกศิษย์

การสร้างกุฏิ "อินทสโร" ในการปลูกกุฏินี้ปลูกทับลงที่เกาะระหว่างก่อสร้าง จึงทำเพิงที่พักให้กับหลวงพ่อกเป็นการชั่วคราว แล้วลูกศิษย์กับกรรมการช่วยกันเก็บข้าวของของหลวงพ่อกออกจากพื้นที่ เพื่อการรื้อกุฏิหลังเดิม ในการเก็บข้าวของนี้ได้พบของใส่เงินอยู่เป็นจำนวนมากที่ยังมิได้แก้ออกเลย ในช่องมีทั้งปัจจัยและนามบัตรผู้ถวาย บางช่องกระดาษคร่ำคร่าอยู่ใต้ที่นอนของหลวงพ่อกอันเป็นสิ่งแสดงว่าหลวงพ่อกท่านไม่ยินดียินร้ายต่อลาภสักการะเหล่านี้ ใครเขาถวายมาก็ได้แต่เก็บรวมๆ ไว้ ในการรื้อกุฏิเกาะของหลวงพ่อกครั้งนั้นรวมเป็นเงินได้ประมาณสองแสนกว่าบาท คณะกรรมการจึงได้นำเงินเข้าธนาคารต่อไป

การปกครองวัดในระยะแรกที่หลวงพ่อกครองวัดที่ยังมิได้มีโรงเรียนเทศบาล จะมีลานอันร่มรื่นแห่งหนึ่งที่บริเวณหน้าพระอุโบสถหลังเดิม ลานนี้จะมีต้นลำทมปลูกอยู่หลายต้น ในฤดูออกดอกจะมีบรรยากาศเต็มไปด้วยความชื่นตาชื่นใจและบริเวณพื้นที่นั้นจะโล่งเตียนอยู่เป็นเนืองนิจ เพราะหลวงพ่อกรักษาให้สถานที่มีความสะอาดร่มรื่นสดเงียบอันเหมาะสมกับเป็นที่ตั้งของพระอารามใน

พระพุทธศาสนา โดยท่านจะคอยปรามมิให้ผู้ใดมาทำลายความรุ่มร้อนดังกล่าวนี้ กรณีนี้ท่านผู้รู้ให้
ทรงศนะว่าอันความสงบเยียบของสถานที่ตามพระอารามเช่นนั้น จะเป็นแหล่งอำนวยประโยชน์ใน
การสร้างปัญญา โดยพระสงฆ์องค์เจ้าที่มาศึกษาทั้งทางคันถธุระและวิปัสณาธุระ จะได้อาศัยในการ
พิจารณาหัวข้อและปัญหาธรรมทั้งมวล เพื่อความแตกฉานในภูมิปัญญา นอกจากนั้นสัตว์เล็กๆ ต่างก็
จะได้อาศัยความรุ่มร้อนปราศจากภัยอันตรายเป็นที่พำนักพักพิงของนกกา

ในสมัยที่หลวงพ่อบ้านยังมีความแข็งแรงโดยมิต้องมีผู้พุงเดินนั้น หลวงพ่อบ้านจะแสดงพระธรรม
เทศนาอยู่เป็นประจำเพื่อสั่งสอนอุบาสกอุบาสิกา ให้ประพฤติแต่คุณงามความดีและในฤดูกาล
เข้าพรรษา มีพระภิกษุชวาระมากท่านจะเปิดโอกาสให้พระบวชใหม่ได้ถามปัญหาธรรมต่างๆ ที่ข้องใจ
แต่ส่วนใหญ่ท่านจะใช้วิธีใกล้ชิด เพื่อให้พระบวชเกิดความเกรงใจไม่ประพฤติปฏิบัติในหนทางที่
ไม่บังควรต่อสมณเพศ เช่น ในเวลาฉันจังหันท่านก็นิมนต์พระบวช*มาฉันใกล้ๆ กับหลวงพ่อบ้าน สำหรับ
การฉันจังหันของหลวงพ่อบ้าน ก่ออื่นท่านจะนั่งพิจารณาเป็นครูใหญ่ เมื่อเวลาฉันหลวงพ่อบ้านจะ
เฉลยโดยทั่วถึงอันสร้างความอิมอกอิมใจให้กับญาติโยมที่นำของมาถวายเป็นอย่างยิ่ง

หลวงพ่อบ้านจะฉันด้วยมือและใกล้ท่านต้องมีถ้วยใส่น้ำไว้คอยชุบมือ นอกจากหลวงพ่อบ้านจะฉันที่เป็นน้ำเช่น
แกงจืด หลวงพ่อบ้านจะใช้ช้อนโดยเฉพาจะขนมครกหลวงพ่อบ้านชอบมาก เวลาท่านจะฉันหมาก หลวงพ่อบ้าน
จะให้ลูกศิษย์หรือญาติโยมที่นำมาถวาย ใสในตะบันและตำให้ละเอียด ถ้าไม่กลับเอาข้างล่างขึ้นมาอยู่
บนและตำใหม่อีกครั้งหลวงพ่อบ้านจะฉัน แต่ถ้าลูกศิษย์หรือโยมบางคนไม่รู้เมื่อตำเสร็จส่งให้หลวงพ่อบ้าน
จะไม่ฉันทั้งที่หลวงพ่อบ้านไม่ได้ดูการตำ

*พระภิกษุชวาระ หมายถึง ภิกษุใหม่, ภิกษุมีพรรษายังไม่ครบ ๕ พรรษา
พระมัชฌิมะ หมายถึง ภิกษุผู้มีพรรษาครบ ๕ พรรษา แต่ยังไม่ถึง ๑๐ พรรษา
พระเถระ หมายถึง พระผู้ใหญ่ มีพรรษาตั้งแต่ ๑๐ พรรษาขึ้นไป และรู้ปาฏิโมกข์

ในสมัยที่หลวงพ่อยังแข็งแรงนี้ หลวงพ่อได้มีโอกาสสั่งสอนเยาวชนที่เข้าศึกษาในโรงเรียนประชาบาลของวัดธรรมศาลานี้ ด้วยการแสดงพระธรรมเทศนาเป็นประจำทุกวันโกน เพื่อต้องการให้เยาวชนมีความประพฤติและความเพียรพยายามในการศึกษาเล่าเรียน เพื่อความเจริญในทางจิตใจและก้าวหน้าในบวรพระพุทธศาสนา

ด้วยความดีพร้อมในศีลจรรยาวัตรทั้งมวลของหลวงพ่อ จึงได้สร้างความเคารพยำเกรงให้กับบุคคลทั่วไป ประกอบกับเป็นที่เลื่องลือในวาทศาสตร์ดีสิทธิ์ของหลวงพ่อ จึงเป็นผลสะท้อนทางอ้อมเกี่ยวกับการสนับสนุนในด้านการปกครองท้องถิ่นไปโดยปริยาย โดยจะไม่มีปรากฏว่าผู้ใดมาประพฤติชั่วในเขตวัดของหลวงพ่อ และลูกศิษย์บางคนที่จะคิดประพฤติชั่วในทางที่ไม่ควรลับหลังท่าน ถ้าระลึกถึงท่านได้แล้วมักจะระงับที่จะพฤติกรรมเช่นนั้นเสีย

ดังนั้นจึงเป็นที่ทราบกันดีอยู่ว่า ในกรณีที่ทางวัดได้ประกอบเป็นงานบุญขึ้น จะไม่บังเกิดเรื่องราวภายในวัดให้กระทบกระเทือนสถาบันทางพระศาสนา จึงมีต้องอาศัยเจ้าพนักงานของบ้านเมืองมารักษาความสงบสุข ก็เป็นเพราะบุญบารมีของหลวงพ่อที่ลูกศิษย์เคารพนับถือตามคำสั่งสอนของท่าน หลวงพ่อยังได้บูรณะปฏิสังขรณ์วัดให้เจริญรุ่งเรือง อาทิเช่น

หลวงพ่อได้สร้างอาคารโรงเรียนประชาบาลหลังแรกสร้างเมื่อ พ.ศ. 2495

ศาลาการเปรียญ สร้างเมื่อ พ.ศ. 2499

พระอุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ. 2501

สะพานคอนกรีต และถนนทะยอยสร้างมาราว พ.ศ. 2502

อาคารโรงเรียนประชาบาลหลังที่ 2 สร้าง พ.ศ. 2505

ฉาปนสถานสร้างเมื่อ พ.ศ. 2509

ระบบน้ำบาดาล สร้างเมื่อ พ.ศ. 2510

กุฏิสงฆ์ (อินทสโร) สร้างเมื่อ พ.ศ. 2511

หอระฆัง สร้างเมื่อ พ.ศ. 2512

ผู้เขียนบทความนี้ได้มีโอกาสมานมัสการหลวงพ่อบุญเพื่อขอพรจากท่าน หลวงพ่อบุญมักจะแฝงการสั่งสอนธรรมะให้ด้วยเสมอๆ เป็นต้นว่า มีนักศึกษาจะไปสอบ หลวงพ่อบุญก็จะให้พรขอให้สมตามความปรารถนา แต่ก็ให้ขยันหมั่นเพียรดูหนังสือให้มากอย่าประมาท และผู้ที่มาขอให้หลวงพ่อบุญเจิมรถอันมีอยู่เป็นประจำนั้น นอกจากหลวงพ่อบุญให้พรเกี่ยวกับความปลอดภัยแล้วท่านก็จะเตือนสติให้การขับรถไว้ทุกราย ส่วนลูกศิษย์ที่เขาพบหลวงพ่อบุญเป็นประจำ ท่านก็มักจะเตือนสติไม่ให้ตั้งอยู่ในความไม่ประมาท หมั่นประกอบแต่กรรมดีลักษณะดังกล่าวนี้ย่อมแสดงว่า ท่านแฝงการสั่งสอนธรรมของพระพุทธองค์อยู่ตลอดเวลา

การร่วมกุศลพิธีพุทธาภิเษก

โดยเฉพาะเกี่ยวกับวิชาการฝังลูกนิมิต การเสกทรายและการลงไม้หลักมงคลซึ่งใช้สำหรับการประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์นั้น ท่านมีชื่อเสียงโด่งดังมากจนเป็นที่ยอมรับโดยทั่วๆ ไปมานานแล้ว จนปรากฏว่าสังฆเสนาสนะทั้งหลาย ที่หลวงพ่อบุญได้สร้างแล้วนี้มีความศักดิ์สิทธิ์เป็นที่น่าอัศจรรย์เท่าที่รู้เห็นกันก็คือ ผลอันปรากฏจากผู้มีใจบาปหยาบช้า เข้ามาโจรกรรมสิ่งของมีค่าภายในปูชนียสถานวัดภูเก้าแห่งนี้ก็บังเกิดความงงงวย ไม่อาจจะเด็ดลอดออกไปได้ ถึงออกไปแล้วก็ต้องกลับมาให้จับจนได้ ดังปรากฏเรื่องราวเกี่ยวกับบอภินิหารซึ่งผู้เขียนได้รวบรวมไว้ในท้ายเรื่อง

ในชีวิตเบื่องปลายของหลวงพ่от่านได้รับนิมนต์ไปร่วมในพิธีพุทธาภิเษก ณ ที่อื่นๆ อยู่เนืองๆ เช่น เมื่อปี พ.ศ. 2500 พระครูกล้วยานุกูลได้นิมนต์หลวงพ่อไปร่วมชุมนุมพระอาจารย์ 1782 รูปเข้าพิธีพุทธาภิเษกสร้างพระสมเด็จและรูปสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) เป็นอนุสรณ์กึ่งพุทธกาลโดยบันทึกประวัติในหนังสือชุมนุมพระอาจารย์ ความสำคัญมีว่า

*พระอาจารย์น้อย อินทโลวี่ อายุ 77 ปี พรรษา 57 เจ้าอาวาสวัดธรรมศาลา ตำบลธรรมศาลา
สองทางมหาอุดุทัยกัณฑ์กระทำ มหานิยม คลอุดบุตรจ่าย - ปลอดมัยกัณฑ์นิตรายต่างๆ
เลี้ยงบุตรจ่าย ก็เติกซี้่ออน กัณฑ์งลูก ใ้กัณฑ์ง - มีเงินใช้ไม่ขาด มีอำนาจ*

และในพิธีเททองหล่อพระพุทธรูปพระกริ่งที่สำคัญอีกครั้งหนึ่ง ที่วัดประสาธตบุญญาวาท เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2508 หลวงพ่от่านร่วมลงแผ่นโลหะปลุกเสกไปเข้าพิธีด้วย และปรากฏว่าแผ่นโลหะที่หลวงพ่อปลุกเสกนี้ เมื่อใส่ไปในเข้าหลอมกลับไม่ละลายซึ่งเป็น 1 ใน 5 ของพระอาจารย์ที่ปรากฏการณ์แบบเดียวกัน อันเป็นที่โจษจรรยในอิทธิปาฏิหาริย์มาแล้วครั้งหนึ่งในหมู่ลูกศิษย์ย่อมรู้จักกันดี ในระยะ

หลังที่ได้ของดีจากหลวงพ่อกไปแล้วต่างได้ประสบการณ์ในอิทธิปาฏิหาริย์ ใครมีวัตถุมงคลของหลวงพ่ोजึงหวงแหนมาก

มูลเหตุการสร้างอิทธิวัตถุ

หลวงพ่อดำได้ศึกษาวิชาการทางพุทธคุณพร้อมกับเจริญด้วยวิปัสสนาธุระมาเป็นเวลานาน แต่ก็มีได้แสดงออกให้ผู้ใดได้ทราบ แต่จากจริยาวัตรของท่านที่เห็นแต่ภายนอกก็สร้างความศรัทธาให้กับบุคคลผู้พบเห็นจวบจนระยะวัยชรา ศิษย์ทั้งหลายต่างก็พร้อมใจกัน ขอให้หลวงพ่อดำสร้างอิทธิวัตถุเพื่อเป็นมงคลแก่บรรดาศิษย์ทั้งหมด เมื่อไปขอท่านแต่ละครั้งท่านก็ให้เหตุผลว่า สมัยนี้มีคนประพฤติชั่วกันมากของท่านหากสร้างขึ้นมาก็คงจะมีบุคคลนำไปใช้ในทางที่ผิด แล้วความเสื่อมเสียก็จะมีมาถึงหลวงพ่อดำอันเป็นสิ่งไม่บังควรในสภาวะการครองสมณเพศ

แต่ในเวลาต่อๆ มา บรรดาศิษย์ทั้งหลายก็ไม่ละความพยายามที่จะขอให้หลวงพ่อดำสร้างอิทธิวัตถุมงคลให้ได้ แต่ก็ไม่มีใครกล้าจัดพิธีการสร้างเพราะทุกคนต่างกลัว เกรงใจและรักเคารพต่อหลวงพ่อดำเป็นอย่างยิ่ง จึงไม่ยอมทำอะไรให้เป็นที่ขัดความประสงค์

จวบจนมาในระยะหลังๆ มีลูกศิษย์ผู้หนึ่งได้ไปพบพระเมฆพัดที่ร้านจำหน่ายพระมีไว้ให้เช่าพระเมฆพัดนี้ พิมพ์เดียวกันกับหลวงพ่อดี วัดสัตหีบเป็นผู้ปลุกเสก เพื่อแจกทหารเรือในสมัยสงครามอินโดจีน มีลักษณะเป็นรูปพระสมาธิสี่ด้านและมาเรียกกันว่า พิมพ์พรหมสี่หน้าเมื่อ 30 ปีก่อน ผู้เขียนก็เคยพบพระพิมพ์นี้เหมือนกัน ที่ร้านจำหน่ายพระพุทธรูปและเครื่องบวชในสะพานหัน และเข้าใจว่าเป็นพระที่สร้างเกินจำนวนจากการสร้างถวายหลวงพ่อดีในปี พ.ศ. 2433

ดังนั้นศิษย์หลวงพ่อน้อยที่มาพบพระพิมพ์พรหมสี่หน้าที่กรุงเทพฯ นี้อาจจะได้จากร้านพระพุทธรูปบูชาในสะพานหันและเสาชิงช้าก็ได้ จึงได้เข้าไปประมาณ 200 กว่าองศา เมื่อเข้ามาได้แล้วจึงพากันไปหาหลวงพ่อดี แล้วถวายหลวงพ่อดีเพื่อการปลุกเสก พร้อมกับเรียนหลวงพ่อดีว่าพระจำนวนนี้เมื่อ

หลวงพ่อดอกเสกแล้ว จะนำไปแจกจ่ายให้ลูกศิษย์ใกล้ชิดทั้งหลาย คงจะไม่มีผู้ใดนำไปใช้ในทางที่ผิด เพราะแต่ละคนมีความเชื่อมั่นในคำสั่งสอนของหลวงพ่อดอกทั้งสิ้น โดยลักษณะนี้หลวงพ่อดอกท่านจำยอมรับมาปลุกเสกให้ ในการปลุกเสกหลวงพ่อดอกท่านทำทุกวัน เป็นระยะเวลาานานพอสมควร แต่ก็ไม่มีผู้ใดจำว่านานเท่าใด แต่เชื่อว่าประมาณ 1 พรรษาหลวงพ่อดอกจึงนำมาแจกจ่ายให้กับศิษย์ทั้งหลาย พระชุตินี้จึงถือว่าเป็นพระชุตแรกที่หลวงพ่อดอกท่านปลุกเสกให้

ในระยะต่อมาก็มีลูกศิษย์อีกหลายคนที่ยังมิได้รับพระปลุกเสกครั้งแรกจากหลวงพ่อดอก ต่างก็มาขอร้องให้ท่านสร้างเหรียญเพื่อจักได้ให้เป็นที่ระลึกโดยทั่วถึง ความปรารถนาของศิษย์ทั้งหลายที่หลวงพ่อดอกได้รับรู้นี้ ท่านได้ใช้เวลาไตร่ตรองอยู่เป็นนานพอสมควร และในโอกาสที่ท่านได้พบกับหลวงพ่อดอกเงิน วัดดอนยายหอม ซึ่งมีความมักคุ่นกันมากหลวงพ่อดอกท่านก็ได้ปรารถนาความปรารถนาของศิษย์ดังกล่าวให้หลวงพ่อดอกเงินทราบ หลวงพ่อดอกเงินท่านก็สนับสนุน ควรจะตอบสนองความศรัทธา

หลังจากนั้นไม่นานนัก เมื่อบรรดาลูกศิษย์ นำเรื่องนี้เรียนกับหลวงพ่อก็คงไม่กล่าวความแต่อย่างใด กลุ่มลูกศิษย์จึงถือว่าท่านอนุญาตแล้ว จึงเริ่มตั้งต้นการสร้างเหรียญของท่านก่อนเป็นปฐมฤกษ์ในปีพ.ศ. 2494

แต่ในครั้งแรกนี้ในฐานะที่แต่ละคนยังไม่เคยสร้างพระ หรือสร้างเหรียญมาก่อน จึงใช้วิธีการติดต่อช่างว่าจ้างให้สร้างเหรียญรูปหลวงพ่อดีขึ้นจำนวนหนึ่ง เหรียญรุ่นนี้เป็นเหรียญรุ่นอัดพิมพ์ เนื้อโลหะผสมที่แก่ทองแดงพิมพ์เสมา มีขนาดค่อนข้างเล็ก

ด้านหน้าเบื้องบนอักษรไทยตัวนูนว่า "หลวงพ่อน้อย" ขอบด้านหน้ามีลายกนกกึ่งกลางด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อดีองค์ลอยเด่นอยู่ตรงกลาง มีใบหน้าหนุ่มและรู้สึกดูด้านล่างของรูปหลวงพ่อดีประมาณแนวอก ตัดตรงและไม่มีส่วนใดขีดเส้นขอบ

สำหรับด้านหลังเรียบมียันต์นะปถมังอยู่ตรงกลางเป็นเส้นนูนขึ้นมา ดังนั้นเหรียญรุ่นนี้จึงนับว่าเป็นรุ่นแรก ที่หลวงพ่อดีสร้างและปลุกเสกจากมูลเหตุที่จะมีการสร้างอิทธิวัตถุของหลวงพ่อดีขึ้นดังกล่าวมาแล้วนั้น เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่าลูกศิษย์ได้ใช้ระยะเวลาานพอสมควรกว่าหลวงพ่อดีจะอนุญาตซึ่งการสร้างเหรียญชุดแรกขึ้นนี้ ท่านก็คงมุ่งหวังแต่เพียงเป็นที่ระลึกสำหรับลูกศิษย์ในกาลอนาคตที่ท่านจากไปแล้ว

ส่วนก่อนหน้าสิ่งทีหลวงพ่อดีกระทำอันเกี่ยวกับพุทธาคมก็มีเรื่องการลงไม้หลักมงคล การรดน้ำมนต์ การเสกทราย การทำตะกุดโทน เป็นอาทิ

เหรียญหลวงพ่ोन้อย วัดธรรมศาลา รุ่นแรก ปีพ.ศ. 2494

<http://www.amuletheritage.com/p-8.html>

อิทธิวัตถุของพระครูภาวนากิตติคุณ

หลวงพ่ोन้อย อินทสโร หรือท่านเจ้าพระคุณภาวนากิตติคุณองค์นี้ได้สร้างอิทธิวัตถุอันเป็นมงคลไว้หลายชนิด ทั้งที่สร้างเป็นรุ่นๆ ในจำนวนมาก และที่ปลุกเสกเป็นการเจาะจงให้กับลูกศิษย์เป็นเฉพาะรายในจำนวนน้อย เมื่อรวมกันแล้วถึง 50 กว่าชนิด การสร้างนั้นท่านมีวัตถุประสงค์เพื่อแจกเป็นที่ระลึกให้กับบรรดาผู้ที่มานมัสการหลวงพ่อ รวมทั้งแจกในโอกาสต่างๆ เช่น งานทอดกฐิน และผ้าป่า งานสร้างศาลาการเปรียญ-สร้างพระอุโบสถ-สร้างโรงเรียน-สร้างหอระฆัง หรือ กิจกรรมอื่นๆ ที่มีการฉลองสิ่งก่อสร้างทางสงฆ์ภายในวัดธรรมศาลา

หลวงพ่อน้อย เป็นเกจิอาจารย์ที่เรื่องด้วยวิद्याคุณ การปลุกเสกก็มักจะเป็นไปในการทำงานของเกจิอาจารย์ทั้งหลายคือ มักจะปลุกเสกเพียงองค์เดียว แต่ก็ปรากฏอยู่บางครั้งเหมือนกันที่จัดเป็นพิธีพุทธาภิเษกอันเป็นงานใหญ่ของวัด โดยคณะกรรมการวัดได้นิมนต์พระอาจารย์ที่มีชื่อเสียง และคຸ້นเคยชอบพอกับหลวงพ่อกีหลายแห่ง มาร่วมการปลุกเสกกับหลวงพ่อ เช่น ในงานสมโภชที่หลวงพ่อได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตรชั้นโท ที่พระครูภาวนากิตติคุณเมื่อเดือนมีนาคม 2512 เป็นต้น

นอกจากนั้นหลวงพ่อกีเคยรับนิมนต์ไปร่วมปลุกเสกที่อื่น ๆ อยู่เสมอ แต่ที่สำคัญอีกประการหนึ่งอันควรทราบก็คืออิทธิวัตถุต่างๆ ที่ปลุกเสกนี้ หลวงพ่อจะเก็บเอาไว้นานอย่างน้อยก็ 1 พรรษา ระหว่างที่เก็บ ท่านก็จะปลุกเสกของท่านไปทุกวันตามเวลาจะเอื้ออำนวย กว่าจะนำเอาออกมาให้สาธุชนสักการบูชาได้ก็ร่วมขวบปีผ่านไปแล้ว โดยลักษณะดังกล่าวนี้อิทธิมงคลวัตถุของหลวงพ่อแต่ละชั้นจึงนับว่ามีฤทธิยาคมหนักแน่นจริงๆ จนปรากฏข่าวทางอภินิหารเกิดขึ้นเสมอ ผู้เขียนเองก็เป็นศิษย์ของหลวงพ่อและเคยมีประสบการณ์ทางด้านคงกระพัน เมื่อสมัยที่ยังเรียนอยู่ที่ช่างก่อสร้างอุเทนถวาย

นอกจากนั้นอิทธิวัตถุจากที่อื่น ๆ ก็มีอยู่หลายครั้งที่น่าถวายหลวงพ่อให้ท่านช่วยปลุกเสก เมื่อแล้วเสร็จท่านก็มอบคืนไป และผู้รับก็มักจะแบ่งถวายหลวงพ่อกีท่านไว้ส่วนหนึ่ง เมื่อมีใครมาขอท่านก็ให้ไปจนหมด อิทธิวัตถุเหล่านี้มีผู้มาติดตามเพื่ออยากได้อยู่หลายราย โดยเฉพาะภายหลังที่หลวงพ่อมรณะภาพแล้ว ทางวัดก็มีรู้จะหาที่ไหน สอบรายละเอียดก็มีใช้ทางวัดสร้าง แต่เขาก็ยืนยันว่ารับไปจากหลวงพ่อ กว่าที่จะเข้าใจเรื่องราวตรงกันก็ต้องสืบถามคนเก่าๆ อยู่นานถึงได้รู้แล้วหลวงพ่อได้แจกไปจริง

อิทธิวัตถุต่างๆ ที่สร้างนี้ในยุคแรกๆ มีทั้งเนื้อโลหะและเนื้อผง บางส่วนจัดสร้างขึ้น โดยเฉพาะภิกษุเป็นช่างกันเองภายในวัดนั้น ดังนั้นของจำพวกหล่อที่แท้จริงไปบ้างส่วนจำพวกเหรียญอัดพิมพ์ (ปั้ม)

นั่นก็มีการว่าจ้างโรงงานผลิตขึ้น ความปราณีตงดงามจึงสวยกว่าเป็นไปตามแบบมาตรฐานทั่วไป
ที่มาของ "เหรียญหน้าเสือ" กรณีนี้ได้เล่าสู่กันว่า เหรียญหน้าเสือและเหรียญค้อน้ำเต้ายุคแรกเมื่อ
ออกมาใหม่ๆ ลูกศิษย์ให้ความสนใจกันน้อย เพราะด้อยในความปราณีตและสวยงาม เมื่อช่างหล่อเท
พิมพ์และถอดออกมาจะพบเหรียญนี้ใบหน้าจะเทไม่ค่อยดี ช่างได้บอกกับหลวงพ่อกว่า "หน้าเสียว"
หลวงพ่อก็ได้ยื่นก็ตอบช่างว่าไม่ใช่ "หน้าเสือ" แต่เมื่อลูกศิษย์ที่นำไปใช้ติดตัว เมื่อประสบผลทางกฤตยา
คมกันเข้า ต่างก็เสาะหา แสวงหา จนเป็นของหายากในยุคนี้ไปเสียแล้ว

ในกรณีที่คนไปนมัสการหลวงพ่อก่อน เพื่อจะขอของจากท่านและแทบทุกครั้งเมื่อเขาจะเอ่ยปาก หลวงพ่อก
ท่านเห็นท่า ท่านก็ยิ้มก่อน แล้วลุกไปนำออกมา โดยไม่ต้องรอคำขอ เมื่อเลือกได้แล้วจึงจะส่งให้หลวง
พ่อก ท่านประสาทให้อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในกรณีที่ท่านหยิบให้เองมักจะเป็นของชนิดที่ตรงกับผู้ขอมา
ต้องการ ซึ่งได้สร้างความแปลกใจกันในหมู่ลูกศิษย์เสมอมา

มรณกาล

เมื่อวันอังคารที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2513 เวลาประมาณ 18 นาฬิกา 34 นาที ความเศร้าโศกก็ได้ครอบงำตำบลดงธรรมศาลา เมื่อได้ทราบข่าวมรณภาพของหลวงพ่อด้วยโรคชรา สิริรวมอายุได้ 83 ปี พรรษาที่ 67 การนี้มีศิษยานุศิษย์ทั้งหลายต่างร่วมมือกันเป็นเจ้าภาพ สวดพระอภิธรรมถวายทุกคืนจนครบ 100 วัน และทางวัดก็ได้ตั้งศพของท่านที่กุฏิอินทรสร จวบจนในปี พ.ศ.2516 พระอธิการบำเพ็ญบุญญาโกได้สร้างวิหารจตุรมุขเมื่อวัยที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2516 เพื่อให้ศิษยานุศิษย์และผู้เคารพนับถือท่านได้มีความสะดวกมาสักการะบูชาต่อไปจวบจนทุกวันนี้

วัดธรรมศาลา นครปฐม

วัดธรรมศาลา

ที่ตั้ง ถนนเทศบาล 10 บ้านสามง่าม ตำบลธรรมศาลา อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม
อยู่ห่างจากองค์พระปฐมเจดีย์ไปทางตะวันออกประมาณ 6 กิโลเมตร

ประเภท วัดราษฎร์

สังกัดคณะสงฆ์ ฝ่ายมหานิกาย

เจ้าอาวาสรูปปัจจุบัน พระครูปลัดสุวัฒนพรหมวิหารคุณ (สุชิน ฐมเมสโก)

พระพุทธศาสนา ส่วนหนึ่งของสารานุกรมพระพุทธศาสนา

ประวัติความเป็นมาของวัด

วัดธรรมศาลามีเรื่องเล่าที่เกี่ยวข้องกับตำนานพญากง พญาพาน คือ หลังจากที่พญาพานทำปิตุฆาต พระราชบิดากับยายหอม ได้ทรงสำนึกในบาปบุญคุณโทษของตนที่ทำไว้และทรงวิตกว่าจะได้รับสนองกรรมอย่างหนัก จึงโปรดให้ประชุมพระอรหันต์และพระสงฆ์จากอารามต่าง ๆ โดยได้ปลูกสร้างโรงธรรมขนาดใหญ่ไว้ใกล้เนินหรือถ้ำ เพื่อใช้เป็นที่ประชุมสงฆ์ ผู้คนบริเวณนี้เรียกว่า ธรรมศาลา ชื่อนี้เองจึงเป็นที่มาของชื่อวัด

คาดว่าแต่เดิมมีเนินหรือถ้ำในวัดธรรมศาลา สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นสมัยแรกสร้างพระปฐมเจดีย์ เมื่อประมาณ พ.ศ. 306 เชื่อว่ามีขุมทรัพย์อยู่ แต่นำออกมาไม่ได้เนื่องจากมีปูโสมเฝ้าอยู่ แต่บางท่านเล่าลือว่าเป็นถ้ำที่ปรึกษาของผู้มีบุญและเจ้าผู้ครองนครสมัยเก่า และยังมีถ้ำยโถโธชามมากมาย

เนินนี้ตั้งอยู่หลังวิหารของวัดธรรมศาลา สภาพในปัจจุบันเป็นเนินดินโบราณ ด้านในเป็นโพรง เชื่อกันว่าเป็นอุโมงค์เชื่อมจากวัดพระเมรุมาถถึงวัดธรรมศาลา แต่ปัจจุบันถูกปิดตายไปแล้ว

เนินหลังวิหารของวัดธรรมศาลา

ประวัติการตั้งวัดธรรมศาลาระบุว่า ตั้งวัดเมื่อปี พ.ศ. 2396

ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2553

กรมศิลปากรได้ขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานแห่งชาติ เมื่อวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2476 โดยไม่ได้ลง
ระวางแนวเขต

รายนามเจ้าอาวาสจากอดีต-ปัจจุบัน

1. หลวงพ่อแจ้ง
2. พระครูปริมาณุรักษ์ (นวม)
3. พระครูภาวนากิตติคุณ (น้อย) เจ้าอาวาสวัดธรรมศาลา ถึงพ.ศ. 2513
4. พระอธิการบำเพ็ญ ปุณฺณโก
5. พระครูสันติธรรมรัตน์ (สมศักดิ์) พ.ศ. 2519 -2539
6. พระครูปลัดสุวัฒนพรหมวิหารคุณ (สุชิน ฐมฺเมสโก) พ.ศ. 2540 - ปัจจุบัน

ภาพ ปุชณียวัตถุและสิ่งก่อสร้างที่น่าสนใจ

ภายในวัดธรรมศาลา นครปฐม

ที่มา : กระดานสนทนาวัดบางพระ, www.bp.or.th/webboard/ , หลวงพ่อน้อย วัดธรรมศาลา
จ.นครปฐม (คัดลอกจาก <http://www.pra.kachon.com/pral/>) ,
โพสต์ 02 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552.

เรื่องเล่าขานตำนานพระเกจิฆราวาส-วัดถุ้มงคลเครื่องราง,
www.facebook.com/1661293580767888/ , ประวัติ หลวงพ่อน้อย อินทสโร
วัดธรรมศาลา, โพสต์ 7 พฤษภาคม ค.ศ. 2015.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, <https://th.wikipedia.org/wiki/> , วัดธรรมศาลา จังหวัดนครปฐม,
โพสต์แก้ไขล่าสุด 6 มกราคม พ.ศ. 2564.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.), <https://thai.tourismthailand.org/> ,
เนินธรรมศาลา นครปฐม.

พระสังฆาธิการ, <https://sanghatikan.com/> , วัดธรรมศาลา อำเภอเมืองนครปฐม
จังหวัดนครปฐม.

หนุ่ม-สุทน รุ่งชัยรัตน์, <https://travel.trueid.net/> , กราบบูชา "หลวงพ่อน้อย อินทสโร"
วัดธรรมศาลา จังหวัดนครปฐม, โพสต์ 24 พฤษภาคม ค.ศ. 2021.

Google, <https://www.google.com/maps/> , ภาพวัดธรรมศาลา จังหวัดนครปฐม.

amuletheritage.com